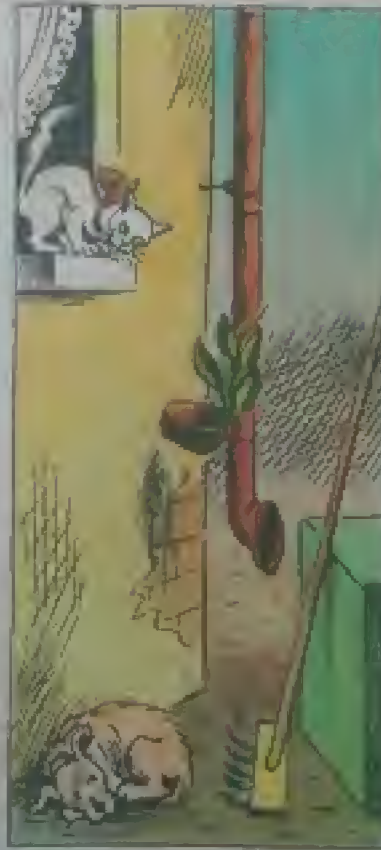

पत्ती बागवानीची कल्लो फिरवले ।

कलशयला माता दुसऱ्याची बोरी
कधी वेळी होते घाय,
नेमका आगगाव घसरतो पाव

टोपी फिरायला गेली !

आमच्या बंडुकमामाचा झाला असता
चक्काचूर,

वागले नसते जर का ते चतुर.

त्यांच्या हातातल्या कडीने जवडा एवढा
फाकला

दुणकन् उडी मारून बंडुकमामा वाचला.

"अरे मुझका बग़ार करके चले जान?"
रंगारी काकाका उधरलेको घोड़ाखो तरी काय

"बग़ार! कसय नी पककोय भग़ारो!
घोषका ना नाक़्काग़ाडो डक़िडका लीकरो!"

महो आश्चर्य !

सोटी घनी दफ्तारी ! आरे कदम ही आरु !

पेले कुटल आटे ! आरे कदम ही आरु !

ਸਕਾਬਟੇ ਤੇ ਪੁਆਰੇ ਖੇਡਦੇ

ਕਮਲੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੁਆਰੇ ਪੁਆਰੇ

ਪਾਸਲ ਪੁਆਰੇ ਤੇ ਪੁਆਰੇ

ਪੁਆਰੇ ਪੁਆਰੇ ਪੁਆਰੇ

आमंदी बाइको भेरायला जले

तुम्हाला गुप्त ज्ञान लाभ,
आमंदी बाइको तु कधी दणार नाही

आ माया मिता बह नवत मिता ।
 प्रतीकन जीवन्तीन नदी सुखाय बहता ॥

શિકારી કુત્રે પાદશીમ મુલા ખરણ !

પાલ કાઢે કાઢી રીતે પાલશીમની કાઢા

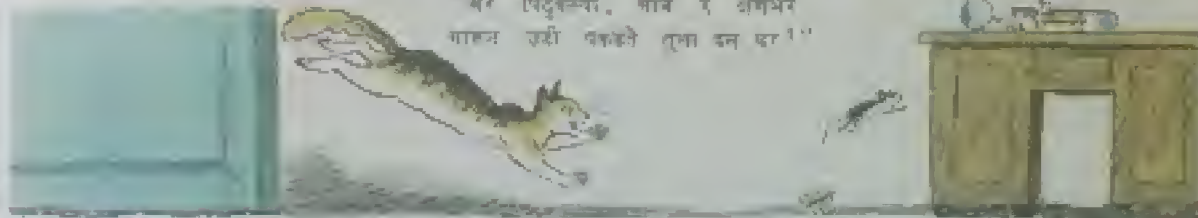
મલશીમની આ કીટુ કે મુલામ મલશીમ

મલશીમની આ કીટુ કે મુલામ મલશીમ

"अरे पिछले बंदीर, नाच दे दीगधर
गाइल उड़ी बकले गुला बन पर।"

"अल गनीमावरी, बक नचेल बार्द,
बावलीय बोरी तर होईन मो बकल बार्द।"

गाईएबईं डोले बाणि गुलाएबईं बान -
बंभलाम गनीमावलीयो उदायो दालदाल

तीन बागद्वारे मते

अरे बापरे! असे कसे झाले ?

बघता बघता माझे मोजे कसे पळाले ?

बान्नाले उटखली पात्री दोरी

कधीच नाही का भायल्या ने हातो पायभार!

एव पात्रा जरा, मुजलीप एक मुक्ती मोरी

बधा! तुम्ही मला हुपार नाही का म्हणतार?

ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੇ ਖਰਬਾ

ਕਦੇ ਮਾਫ਼ਗੋਬੀ ਸੀਨਾਬਨਾ ਗਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀ,

ਫੁੱਲ ਫੁੱਲੇ ਸਾਂਝੇ ਤਰਸੇ ਬਣਨਾ (ਸ਼ਾਂਤੀ)

જિથૂન સસુલ્યા સુઢકન્ જાતો,

લાંડગોવા તુમન્ચાસાઠી સાપઢા અસતો !

विष्णुस्य विनाशो गुरुः

विष्णुस्य विष्णु आसीत् गुरुः

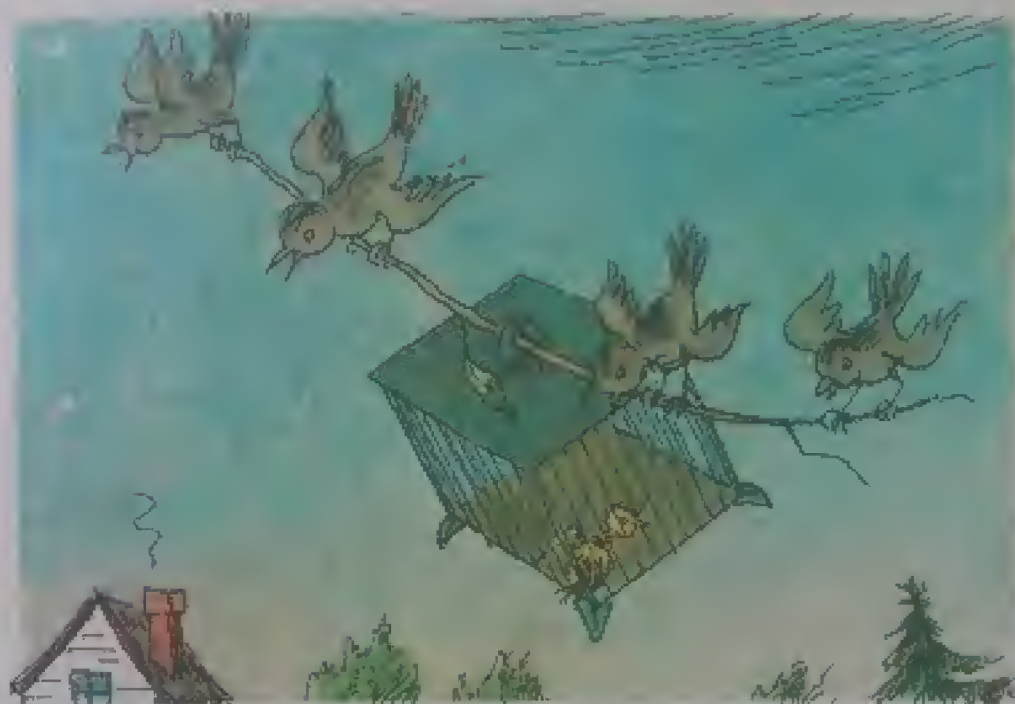
एकः शिशुः विष्णुः

आविष्कारो गुरुः विष्णुः

आविष्कारो गुरुः विष्णुः

“अरे पण आम्ही हे दार कसे उघडू?”

“लावतो पणाला माझी ताकद,” ऐसे उदिर म्हण.

अन् लोकरच पंख फडफडून पिलू

मोकळेपणी लागले गाऊ गाणे.

फिस्कारून धावणाऱ्या मांजराच्या तावडीतून

एकदा एक पिटुकला उंदिर सुटला कसाबसा

वाटलीतल्या उंदिराला

घडपडले मांजर पकडायला

यश काही बंज्या त्याला घेईना

उदयापे माईवर भायरे मशीना

बाउमीसदामे ल्हाकी रिगिटर कला

बलदीस एकदावा रिहमना गुरना

दुख दुख माइला बोलना ल्हाकी कला

तम्बारे, हुस्कारे, मनाळे पडा !
तो हिरवा बटुक हळू पळवतो जडा !

एक बड़ी आलस
 लाली पटखाना बलिग मृगदल

तीन माकडांनी चोरले एक जाले.
पहा डामरुट कसे आहेत सगळे.

पण माझ्या गोष्टीचे पुस्तक जाला गंपने,
माझ्या छोट्या मित्रांनी, सोपायना मिटा
डोळे आपले.